

Suriye Demokratik Güçleri (SDG) ve Suriye Rejimi: Kafes İçinde Bir Çatışma!

Suriye sahnesini, duygusal bir göz veya manşetlerin gürültüsüyle değil de bilinçli bir şekilde takip eden kimse, bugün açıkça ortaya çıkan bir gerçeği fark eder ki o da şudur: Suriye'de Amerikan yörüngesinin dışında herhangi bir askeri veya siyasi aktör yoktur. Bundan dolayı Suriye ordusu ile SDG güçleri arasında bir egemenlik çatışması olduğu yönünde konuşmak, dikkatten yoksun bir konuşmadır; aksine çatışma, gerçekliği yansıtmaktan ziyade siyasi bir yanılsamayı yönetme kapsamına girmektedir.

Herhangi bir ciddi takipçi, Ahmed Şara'nın veya temsil ettiği projenin, Amerika'nın etkisinden çıktığını iddia edemez. Dolayısıyla bu, ani bir durum ya da bağımsız bir olgu değildir, aksine uzun siyasi geri dönüşüm sürecinin bir ürünüdür; yani belirli uluslararası koşulun ürünü ya da sahneden çıkarılan, sonra da ihtiyaç değiştiğinde geri getirilen işlevsel bir araçtır. Hareketlerin haritasını, ortaya çıkış zamanlamasını ve söylemin çitasını okuyan herkes, kendisine verilen marjın dikkatli bir şekilde çizildiğini ve bu yoldan sapmanın söz konusu bile olamayacağını idrak eder.

Suriye ordusu ile SDG arasında bir çatışma olduğu yönündeki söylentiler ise, Amerikan kafesi içindeki çatışmadan başka bir şey değildir; zira SDG, Washington'un sahadaki doğrudan bir kolu olup görevi ise Suriye'nin doğusunu özgürleştirmek değil, kontrol etmektir. Suriye rejimi ise ne bir müttefik ne de bir düşmandır; aksine sadece ihtiyaç olduğunda kullanılabilecek bir dosyadır.

Bu nedenle çatışmaya izin verilmekte, hızı kontrol edilmekte ve kesin bir sonuç engellenmektedir ki böylece herkes Amerika'nın himayesine muhtaç olarak kalmaya devam etsin ve bağımsız bir devlet kurma olasılığı engellenmiş olsun, böylece de çatışma dışı yönelmek yerine içeride tüketilsin. Yani bu sürecin her bir halkası, Washington'ın hesaplamaları dahilindedir.

Sorun, grupların çokluğunda değildir, aksine çatışmayı bir onur savaşı olarak gösteren anlatıya inanmaktır; oysa gerçekte bu, bir nüfuz aracı olup bu şekilde sunulduğunda tehlike zirveye ulaşmaktır.

Suriye'de dökülen kan, bir projeyi düşürmek ya da bir devlet kurmak için değildir, aksine devletsizlik halini devam ettirmek içindir.

Suriye'nin bugün karşı karşıya olduğu en tehlikeli şey yanılsamadır: Yani Amerikan iradesinin dışında savaşanlar olduğuna dair bir yanılsama ve bazı sembollerin kurtuluşu temsil ettiğine dair bir yanılsamadır; oysa gerçekte bunlar, sadece geçici araçlardır. Savaşa karar verme gücüne sahip olmayan kimse, barışa karar verme gücüne de sahip değildir ve ülkesinin geleceğini inşa edemez.

Ey Şam'ın evlatları; sizler, acının en uzun fasıllarını kanınızla yazdınız ve sabrı, kimliğinizin bir parçası haline getirene kadar sabrettiniz; o halde fırtınadan önce bilinçlenmenin zamanı gelmedi mi?

Savaşlardan sonra halkların karşılaştığı en tehlikeli şey yıkım değil, kurtuluş olarak sunulan, gerçekte ise hegemonyanın yeniden dönüşü olan, sınırların dışından yönetilen projelerdir. Ancak tarih bize, bugün bilincini teslim edenlerin yarın bunun bedelini ağır ödeyeceğini öğretmiştir. Suriye'nin yeniden inşası, bilincin yeniden inşasıyla başlar ve bilinç verilmez, alınır.

Bu, projelerin yakıtları değil de karar sahipleri olmanıza yönelik bir çağrıdır.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Munis Hamid – Irak